

dugo pamte. Jedan dokaz više za snagu i čar njegova talenta.

NAPOMENA O PISCU PRIPOVIJEDKE »VAMPIR«

SVETOSLAV MINKOV pripada onoj generaciji bugarskih književnika, koji su se javili u književnosti poslije svjetskoga rata i čine danas skupinu pripovjedača, koji su stupovi suvremene bugarske proze. Rođen je godine 1902. u Radomiru. Najprije je polazio austrijsku vojničku realku u Velehradu u Češkoj, a kasnije je studirao u Sofiji filozofiju, a u Münchenu eksportnu akademiju. Živi u Sofiji. Prvu knjigu pripovijedaka, »Plava krizantema« izdao je godine 1921. Dalje su se redala djela: »Sat« (1924.), »Žarptica« (1927.), »Igra sjena« (1928.), »Kuća kraj posljednje ulične svjetiljke« (1931.), »Automati« (1932.), »Gospoda s radiogenim očima« i »Priče u ježevoj koži«. U suradnji s Konstantinom Konstantinovim napisao je roman »Srce u kutiji od kartona« (1935.). U početku svoga književnog rada pripadao je Minkov skupini književnika, koji su bili pod utjecajem njemačkog ekspresionizma, pa su pisali fantastične pripovijetke, koje su po tematici i obradbi bile daleko od bugarske stvarnosti. Toj skupini pripadali su, uz njega, od istaknutijih pisaca, pjesnik Geo Milev te prozaisti Čavdar Mutafov i Vladimir Poljanov. S vremenom je Minkov prešao k realističkoj pripovijedki, iako ne posve, a u svoje prikaze unosi mjestimice zdrav humor, finu satiru i jetku ironiju. Posebnu vrstu čine njegove novele, u kojima iskorišćuje znanstvene hipoteze i otkrića, da se može narugati suvremenim tekovinama te užurbanosti i mehanizaciji današnjice. Minkov je napisao i dva veća djela: »Madrid gori«, u kojemu je opisao događaje u Španjolskoj za vrijeme građanskih ratova, i »Druga Amerik«, knjiga priča i putnih bilježaka. Ovo drugo djelo prevedeno je i na francuski. Neka njegova djela bila su i nagrađena. Tako je zbirka novela »Igra sjena« dobila državnu književnu nagradu, a »Kuća kraj posljednje ulične svjetiljke« nagradu Društva bugarskih književnika. Minkov je i izvrstan dječji pisac, pa je objavio nekoliko djela za omladinu. On je i jedan od dobrih poznavalaca stranih književnosti, pa uređuje »Biblioteku stranih romana«, koju izdaje sofijska naklada »Hemus«. Prevodi mnogo s njemačkog, a preveo je još Andersenove priče i »Toedolfa« Sigride Undset.

KULTURNA KRONIKA

SLOVACI O DRAMATIZACIJI »OGNJIŠTA«

Budakovo je »Ognjište« veoma dobro poznato u Slovačkoj, iako još nije prevedeno na slovački jezik. Kako se sada već dovršavaju pripreme za izvodjenje »Ognjišta« na našoj pozornici, Slovaci već pišu o tome u svojem novinstvu, posvećujući mu duge stupce. Tako je u »Gardisti« (kojeg je glavni urednik poznati slovački književ-

nik Milo Urban) od 24. pr. mj. posvećen dugi članak o dramatizaciji »Ognjišta« od Tita Strozzi-a. Tom prilikom Slovaci ističu da će izvedbom »Ognjišta« na pozornici biti pružena mogućnost najširim slojevima, da se i oni upoznaju sa svećtačkim likom Anere, satanskom osobom Blažica i andeoski smirenim obrazom Lukana. Isto tako Slovaci opširno pišu i o drugoj dramatizaciji »Ognjišta« prof. Vojmila Rabadana, koju je, kao i prvu, odobrio Budak za izvedbu.

LOVRO MATAČIĆ U BERLINU I BRATISLAVI. Poznati dirigent zagrebačke opere Lovro Matačić ponovno je gostovao u Berlinu, gdje je kao dirigent prošle godine postigao zavidne uspjehe. Matačić je u Berlinu dirigirao Velikom berlinskom filharmonijom. 9. listopada nastupio je u Bratislavi, kao gost bratskoga slovačkog naroda, gdje je dirigirao »Carmen«. Velike uspjehe, koje je Matačić prigodom oba gostovanja postigao potvrđuje pohvalno pisanje njemačke i slovačke štampe, koje naročito u posljednje vrijeme posvećuju veliku pažnju razvitku cjelokupne hrvatske umjetnosti, ističući, da se ova već sada plasirala među najbolje u Evropi.

HRVATSKI UMJETNICI I ARHITEKTI U NJEMAČKOJ. Njemački ministar promičbe dr Goebels pozvao je na petnaestodnevnu terneju po Njemačkoj hrvatske umjetnike i arhitekta. Hrvatski umjetnici su na svojem putu razgledali ove njemačke gradove: Beč, Dresden, Magdenburg, Berlin, Frankfurt na Maini, Stuttgart, München, Salzburg i Graz. Na tome putu po Njemačkoj bili su ovi hrvatski umjetnici i arhitekti: Zlatko Šulentić, Omer Mujadžić, Gustav Likan, Liga Doroghi-Pozajić, Melita Lorković, Mladen Pozajić, Milo Cipra, Jozo Budak, Karlo Seikot, Jure Stahuljak, Ivan Mirjev, Marijan Matijević, Lovro Matačić, Stanislav Stražnicki, Mato Grković i Marko Čović. Hrvatski umjetnici su oduševljeni onim što su vidjeli i doživjeli u suvremenoj Njemačkoj na nezaboravnom putu s kojega su ponijeli mnogo ugodnih dojmova.

SMRT MLADOGA PJESNIKA STIPE BEŠLINA. Nekoliko dana prije proglašenja Nezavisne Države Hrvatske umro je u Bačkome Monostoru mladi, talentirani pjesnik bačkih Hrvata Stipe Bešlin. Umro je od sušice. Bešlin je seljačko, — siromašno dijete. Rođen je 1920. Kao petoškolac izbačen je iz svih gimnazija bivše Jugoslavije radi svojega ustaškoga rada. Bio je oduševljeni starčevićanac i pjesnik. Neke njegove pjesme tiskane su u »Hrvatskoj Reviji« i u »Savremeniku«. Hrvatska Revija donijela je u svojem listopadskom broju njegovu posljednju pjesmu »Što imamo od života?«, dok je ova bilješka o pokojnom pjesniku zabunom izostala, pa je ovdje donosimo. Pjesnik bačkih ravnica Stipe Bešlin s nama je!

150-GODIŠNJICA SMRTI HEINRICH VON KLEISTA. Ove se godine cijeli kulturni svijet: sjetio Heinricha von Kleista, predstavnika njemačke romantičke škole, prilikom 150-godišnjice